

Αποφάσεις στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-138/17 P Ευρωπαϊκή Ένωση κατά Gascogne Sack Deutschland και Gascogne και C-146/17 P Gascogne Sack Deutschland και Gascogne κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην υπόθεση C-150/17 P Ευρωπαϊκή Ένωση κατά Kendrion και στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-174/17 P Ευρωπαϊκή Ένωση κατά ASPLA και Armando Álvarez και C-222/17 P ASPLA και Armando Álvarez κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Το Δικαστήριο αναιρεί τις αποφάσεις με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο της ΕΕ είχε υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να καταβάλει αποζημιώσεις για τα έξοδα τραπεζικής εγγυήσεως στα οποία υποβλήθηκαν πλείονες επιχειρήσεις σε περιπτώσεις υπέρμετρης χρονικής διάρκειας της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ ένδικης διαδικασίας

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ευθύνεται για τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι επιχειρήσεις αυτές λόγω του ότι, με δική τους επιλογή, διατήρησαν σε ισχύ τραπεζική εγγύηση υπέρ της Επιτροπής για την καταβολή προστίμων σε χρονικό σημείο κατά το οποίο ήταν πρόδηλο ότι η ένδικη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ σε σχέση με τα πρόστιμα αυτά επρόκειτο να έχει υπέρμετρη διάρκεια

Τον Φεβρουάριο του 2006, οι εταιρίες Gascogne Sack Deutschland (πρώην Sachsa Verpackung), Gascogne (πρώην Groupe Gascogne), Kendrion, ASPLA και Armando Álvarez προσέφυγαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως που είχε εκδώσει η Επιτροπή για τις εταιρίες αυτές στο πλαίσιο συμπράξεως στον τομέα των βιομηχανικών σάκων¹.

Το 2011, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές των εταιριών αυτών². Με αποφάσεις που εξέδωσε το 2013³, το Δικαστήριο επικύρωσε τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου και, ως εκ τούτου, τα επιβληθέντα στις εταιρίες πρόστιμα. Με τις αποφάσεις αυτές, το Δικαστήριο έκρινε πάντως ότι η διάρκεια των ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ένδικων διαδικασιών ήταν υπέρμετρα μακρά, οπότε οι οικείες εταιρίες μπορούσαν να ασκήσουν αγωγές αποζημιώσεως προς αποκατάσταση των ζημιών που είχαν ενδεχομένως υποστεί λόγω της καθυστέρησεως ως προς την εκδίκαση των υποθέσεων.

Το 2014 και το 2015, καθεμία από τις εταιρίες αυτές άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αγωγή αποζημιώσεως στρεφόμενη κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που η εκάστοτε ενάγουσα είχε υποστεί λόγω της χρονικής διάρκειας της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ένδικης διαδικασίας.

Το 2017, το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε τις αποφάσεις του επί των υποθέσεων αυτών και υποχρέωσε την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποζημιώσει τις εταιρίες, αφενός, για τις υλικές ζημιές που οφείλονται στο ότι διατήρησαν για χρονικό διάστημα κατά πολύ μεγαλύτερο του αρχικώς προβλεφθέντος την τραπεζική εγγύηση υπέρ της Επιτροπής για τη μελλοντική καταβολή των

¹ Απόφαση C (2005) 4634 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου [101 ΣΛΕΕ] (υπόθεση COMP/F/38.354 – Βιομηχανικοί σάκοι).

² Αποφάσεις της 16^{ης} Νοεμβρίου 2011, [T-72/06](#) Groupe Gascogne κατά Επιτροπής, [T-79/06](#) Sascha Verpackung κατά Επιτροπής, [T-54/06](#) Kendrion κατά Επιτροπής, [T-76/06](#) ASPLA κατά Επιτροπής και [T-78/06](#) Armando-Álvarez κατά Επιτροπής.

³ Αποφάσεις της 26 Νοεμβρίου 2013, [C-40/12 P](#) Gascogne Sack Deutschland κατά Επιτροπής και [C-58/12 P](#) Group Gascogne κατά Επιτροπής, [C-50/12 P](#) Kendrion κατά Επιτροπής, βλ. επίσης [ανακοινωθέν Τύπου αριθ. 150/13](#), και αποφάσεις της 22ας Μαΐου 2014, [C-35/12 P](#) ASPLA κατά Επιτροπής και [C-36/12](#) Armando Álvarez κατά Επιτροπής.

προστίμων τα οποία τους είχαν επιβληθεί λόγω της προμνημονευθείσας συμπράξεως, και, αφετέρου, για τις μη υλικές ζημιές λόγω της καταστάσεως αβεβαιότητας στην οποία είχαν περιέλθει εξαιτίας της καθυστερήσεως ως προς την εκδίκαση των υποθέσεων τους από το Γενικό Δικαστήριο:

Εταιρία	Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου	Υλική ζημία (έξοδα τραπεζικής εγγυήσεως)	Μη υλική ζημία (κατάσταση αβεβαιότητας στην οποία περιήλθε η εταιρία)
Gascogne Sack Deutschland	T-577/14 (βλ. επίσης ανακοινωθέν Τύπου αριθ. 1/17)	0 ευρώ	5 000,00 ευρώ
Gascogne	T-577/14	47 064,33 ευρώ	5 000,00 ευρώ
Kendrion	T-479/14	588 769,18 ευρώ	6 000,00 ευρώ
ASPLA	T-40/15	44 951,24 ευρώ	0 ευρώ
Armando Álvarez	T-40/15	111 042,48 ευρώ	0 ευρώ

Το 2017, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ενδιαφερόμενες εταιρίες, εκτός της Kendrion, άσκησαν αναιρέσεις κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου.

Με τις σημερινές αποφάσεις του, το Δικαστήριο απορρίπτει, καταρχάς, το επιχείρημα της Kendrion ότι, καθόσον η Ευρωπαϊκή Ένωση εκπροσωπείται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ανάθεση στο Δικαστήριο της εκδικάσεως της υποθέσεως συνιστά σύγκρουση συμφερόντων η οποία προσβάλλει το δικαίωμα της εν λόγω εταιρίας σε ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, δικαίωμα που κατοχυρώνεται με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Δικαστήριο διαπιστώνει συναφώς ότι **η κατάσταση αυτή δεν οφείλεται σε επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως αναιρεσείουσας, αλλά στην αυστηρή εφαρμογή των κανόνων του δικαίου της Ένωσης επί διαφορών σχετικών με την αποκατάσταση ζημίας προκληθείσας από την Ένωση και των κανόνων περί των αιτήσεων αναίρέσεως που αφορούν αυτή την κατηγορία ενδίκων διαφορών**, οι οποίοι ορίζουν άνευ αμφισημίας ότι αρμόδιο είναι το Δικαστήριο.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, εν συνεχεία, ότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου παράβαση της υποχρεώσεώς του να αποφανθεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος αποτελεί κατάφωρη παραβίαση του δικαίου της Ένωσης δυνάμενη να στοιχειοθετήσει την οικονομική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις ζημιές που υπέστησαν στο πλαίσιο αυτό οι επιχειρήσεις, υπό την προϋπόθεση ότι υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παραβιάσεως του δικαίου και της αποδεδειγμένης ζημίας.

Όσον αφορά την αιτιώδη συνάφεια, το Δικαστήριο υπενθυμίζει τη νομολογία του ⁴ κατά την οποία, οσάκις απόφαση της Επιτροπής με την οποία επιβάλλεται η καταβολή προστίμου παρέχει και τη δυνατότητα συστάσεως εγγυήσεως για την εξασφάλιση της καταβολής αυτής εν αναμονή αποφάσεως επί προσφυγής που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του θεσμικού οργάνου, **η ζημία που συνίσταται στα έξοδα για τη σύσταση της εγγυήσεως δεν οφείλεται στην απόφαση της**

⁴ Απόφαση της 28^{ης} Φεβρουαρίου 2013, [C-460/09 P](#) Inalca και Cremonini κατά Επιτροπής.

Επιτροπής, αλλά στην επιλογή του ενδιαφερόμενου να συστήσει εγγύηση αντί να καταβάλει αμέσως το πρόστιμο. Η ύπαρξη, όμως, τέτοιας δυνατότητας του ενδιαφερομένου διαρρηγνύει την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της παραβιάσεως του δικαίου και της προβαλλόμενης ζημίας, με συνέπεια να μην μπορεί να γίνει πλέον δεκτό ότι η προσαπτόμενη στην Ευρωπαϊκή Ένωση συμπεριφορά αποτελεί την καθοριστική αιτία της ζημίας.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι **κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι η σχέση μεταξύ της υπερβάσεως της εύλογης διάρκειας της δίκης στις επίμαχες υποθέσεις και της καταβολής εξόδων τραπεζικής εγγυήσεως κατά το χρονικό διάστημα που αντιστοιχεί στην υπέρβαση αυτή δεν ήταν δυνατόν να διερράγη λόγω της αρχικής επιλογής των οικείων εταιριών να μην καταβάλουν αμέσως το πρόστιμο που τους είχε επιβληθεί, αλλά να συστήσουν τραπεζική εγγύηση.**

Σε αυτό το πλαίσιο, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το ανωτέρω συμπέρασμα δεν αναιρείται από το γεγονός ότι, κατά τον χρόνο που οι εταιρίες αυτές προέβησαν στη σύσταση των τραπεζικών εγγυήσεών τους, η υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης δεν μπορούσε να προβλεφθεί. Πράγματι, ακριβώς όπως η σύσταση των τραπεζικών εγγυήσεων, έτσι και **η διατήρησή τους απόκειται στη διακριτική ευχέρεια των οικείων επιχειρήσεων**, οι οποίες είναι επομένως ελεύθερες να ανακαλέσουν ανά πάσα στιγμή την τραπεζική εγγύηση που συνέστησαν και να καταβάλουν το πρόστιμο που τους επιβλήθηκε. Τη δυνατότητα αυτή, όμως, την είχαν και οι οικείες εν προκειμένω εταιρίες όταν κατανόησαν ότι, λαμβανομένης υπόψη της καθυστερήσεως ως προς την εξέταση των υποθέσεών τους από το Γενικό Δικαστήριο, η δαπάνη για τις τραπεζικές εγγυήσεις τους θα υπερέβαινε την αρχικώς προβλεφθείσα κατά τον χρόνο συστάσεως των εγγυήσεων αυτών.

Υπό τις ανωτέρω περιστάσεις, **το Δικαστήριο αναιρεί τις επίμαχες αποφάσεις κατά το μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο επιδίκασε στις οικείες εταιρίες αποζημίωση για την υλική ζημία που οφείλεται στη διατήρηση των τραπεζικών εγγυήσεών τους και απορρίπτει το αίτημα των εταιριών για την επιδίκαση αποζημιώσεως σχετικώς.**

Τέλος, το Δικαστήριο απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσεως των εταιριών στο σύνολό τους και επικυρώνει την αποζημίωση που τους επιδίκασε το Γενικό Δικαστήριο όσον αφορά τη μη υλική ζημία.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναίρεσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναίρεσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναίρεσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το πλήρες κείμενο των αποφάσεων ([C-138/17 P](#), [C-150/17 P](#) και [C-174/17 P](#)) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106